

וּוְבָל שׂוֹרֶה עַל זה, כִּי שֵׁלָא
יַעֲזֹר אֶת סָוד הַדִּין מִלְמֻלָּה,
וְזֹה יַתְחַזֵּק וַיִּשְׁמֹדוּ בְנֵי הָעוֹלָם,
שְׁהָרִי זה בָּא מִצְדָּקָה קָדִין הַקְשָׁה,
וְאָם זֶה יַתְעֹורֶר, הוּא מַתְעֹורֶר
בְּחַטָּאתִי בְנֵי הָאָדָם, שְׁהָרִי אֵין לוֹ
הַתְּעוֹרָות לְעָלוֹת לְמַעַלָּה לְעוֹורֶר
דִּין קָשָׁה רַק מִשּׁוּם חַטָּאתִי בְנֵי
אָדָם. שְׁהָרִי בְּשָׁעָה שָׁאָדָם עוֹשָׂה
חַטָּאת, זֶה מַתְאַסֵּף, וּכְפָה אַלְפִים
מַמְסִיעִים שָׁלוֹ, וּמַתְבִּסִּים שָׁם
וּנוֹנְטִילִים אוֹתוֹ וּעוֹלִים לְמַעַלָּה.
הַרְחָמָן יַצִּילֵנוּ. וְעַל הַכֶּל נוֹתֵן
הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַצָּה לִישְׁרָאֵל
לְהַגְּזֵל מִכָּל הַאֲצָדִים, וְעַל זה
כְּרוֹב, (הַחֲלָם קְמָה) אֲשֶׁר הַעַם
שְׁשַׁכְּבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הַעַם שָׁהָא אֱלֹהִים.

לְקָנְדָנוּ, וַמְאַת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יַקְחֵה שֶׁנִּי שְׁעִירִי עַזִּים לְחַטָּאת.
וַמְאַת עֲדַת, כִּדְיַי שִׁיחַה מְכֻלָּם
וַיַּחֲפֹר לְכָלָם, שָׁהָרִי כֵּל חַטָּאת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָן תְּלוּיִים, וְכָלָם
מַחְפְּרִים בָּזָה, וְלֹא מַסְפִּיק
מַמְאִישׁ אֶחָד. וַמְאַיִּה מִקּוּם
גְּלַקְחִים? מָאוֹתָן קְפֹות שְׁבָעָזָה
נוֹטְלִים שֶׁכֶר, וּמְבַיאִים אֹתָם
מִאֹתָם דָּמִים שָׁהָיו מְכֻלָּם.

ונאותו הטעיר האחר, שהיה
נשאר לקדוש ברוך הוא, עוזשים
אותו מיטתה בראשונה. והרי
בארכנו באיזה מקום היה נקשר.
ווארח כך מקריבים את אלה,
ומסכל מתחבשים, וישראל
ונשאים צדיקים לפניו הקדוש
ברוך הוא מכל החטאיהם שעשו
וחטאוי לפניו. זה שפטותם כי
ביום הזה יכפר עליכם וגוי.

עד אמר רבי שמעון, (בראשית כ)
ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן
עשנו אחיך איש שעריר ואנכי איש
חילך. מה הוא רומו? אלא ודאי
שצשו איש שעריר, והוא מאותו
מאותו שחילך לכל שאר העמים

ובכל שיריה ברא, בגין דלא יהער רוזא דידינה מלעילה,
ויתקף האי ווישטצון בני עולם, דהא דא מסטרא
דידינה קשיא קא אמי. וαι יתען האי, בחובי בני אנשא
אתען. דהא לית ליה אטער לסלקא לעילא לאטערא
דינא קשיא בר בידל חובי בני נשא. דהא בשעה דבר
נש עbid חובא, אתחבנש האי, וכמה אלפ סיעין דיליה.
וימתבנפי פמן, ונטלי ליה, וסלקי לעילא רחמנא ליישובן.
ועל כלא יהב קדרשא בריך הוו עיטה לישראל לאשთזובא
מכל סטרין. ועל דא כתיב, (תהלים קמד) אשרי העם שכבה
לו אשרי העם שיי אלהיו. (ע"ב רעא מיטובנא).

הָאָנָה, (ויקרא טז) ומאת עדרת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַקְה שְׁנִי
שְׁעִירִי עַזִּים לְחַטָּאת, ומאת עדרת, בְּגַיִן
דִּיהָא מְפֻלָּהוּ, וַיַּחֲפֹר לְכָלָהוּ. דָּהָא כָּל
חוּבְּיָהוּ דְבָנֵי יִשְׂרָאֵל הַכָּא תְּלִין, וְכָלָהוּ
מְחַפְּרֵי בְּדָא. (דָבָר ד' ע"א) וְלֹא סָגִי מְפֻר נְשָׁחֶד.
וַיָּמָן אֶתְר אֶתְנָסִיבוּ מַאיְנוֹן קוֹפִין דְבָעָזָרָה
נְטָלִין אֶגְרָא, וְאַיִיחִי לְהֹ מַאיְנוֹן דְמַיִי דְהָוּ
מְפֻלָּהוּ.

ונדהוא שערא אחרא, דהוה אשთאר למועד שא
בריך הויא, עבדין ליה חטא
בקדמיה. ושה אוקימנא בגין אמר הוה
מתקרבין הגי, ותברך דא מתקרבין הגי,
ומתבפסמין פלא, ואשתקארו ישראל זפאין קמי
קדשא בריך הויא, מפל חוביין דעבדי וחייב
קמייה. אך הוא דכתיב כי ביום זה יכפר
עליכם וגוי.

תו אמר רבי שמואל, (בראשית כז) ויאמר יעקב אל
רבeka אמו הן עשו אחיך איש שער ואנכי
איש חלק. מאי קא רמייזא, אלא ודי עשו
איש שער, הוא מההוא דאקרי שער, דהא
מההוא סטרא אני. ואנכי איש חלק: גבר
מההוא דפליג לכל שאר עמך רברבין ממן.
שנקרא שער, שערי מאותו צד הוא בא. ואנכי איש חלק - א